

การสอนภาษาไทยให้แก่บัณฑิตชาวพม่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Teaching Thai language to Burmese students at Mahachulalongkornrajavidyalaya University

ปณณวัฒน์ งามแสง¹ พระครูสมุทรทิพย์ สิริธมโม²
Pannawat Ngamsaeng¹, Phra Khru Samut Thip Sirithammo²
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ประเทศไทย
Faculty of Education, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

Email: pannawat.ngam@mcu.ac.th

Received: July 24, 2024

Revised: September 03, 2024

Accepted: November 26, 2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและแนวทางการสอนภาษาไทยให้แก่บัณฑิตชาวพม่าที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย รวมถึงปัญหาและอุปสรรคที่พบในการเรียนการสอนภาษาไทยของนิสิตกลุ่มนี้ การศึกษานี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพโดยการเก็บข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน และการสังเกตการเรียนการสอนในชั้นเรียน

ผลการศึกษาพบว่า การสอนภาษาไทยให้แก่บัณฑิตชาวพม่ามีการใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย อาทิ การสอนแบบบูรณาการ การเรียนรู้ผ่านกิจกรรม และการใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม นิสิตชาวพม่าประสบปัญหาในด้านการออกเสียง การใช้ไวยากรณ์ และความเข้าใจความหมายของคำศัพท์บางคำ นอกจากนี้ ปัจจัยด้านวัฒนธรรมและความแตกต่างของระบบภาษาเป็นอุปสรรคสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้

จากผลการศึกษา ผู้วิจัยเสนอแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนโดยการปรับรูปแบบการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพิ่มกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน และพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนที่ช่วยให้นิสิตสามารถเข้าใจและใช้งานภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การสอนภาษาไทย; นิสิตชาวพม่า; การเรียนการสอน

Abstract

The study found that teaching Thai to Burmese students involved a variety of methods, such as integrated teaching, learning through activities, and the use of appropriate teaching media. However, Burmese students faced difficulties in pronunciation, grammar usage, and understanding the meanings of certain words. Additionally, cultural factors and differences in language systems were significant obstacles affecting their learning.

Based on the study results, the researchers propose a teaching development approach by adjusting the teaching methods to suit the learners, adding activities that promote the use of Thai in daily life, and developing supplementary learning materials that help students understand and use Thai effectively.

Keywords: Teaching Thai Language; Burmese Students; Teaching and Learning.

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาไทยของนิสิตชาวพม่าที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาหลักที่ใช้ในการเรียนการสอนและการสื่อสารในสถาบันการศึกษา หากนิสิตไม่สามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาจส่งผลกระทบต่อความเข้าใจเนื้อหาวิชาการ ความสามารถในการสื่อสาร และโอกาสทางการศึกษาและอาชีพในอนาคต (กาญจนา นาคสกุล, 2543)

ปัญหาหลักที่พบในการสอนภาษาไทยให้แก่ นิสิตชาวพม่า ได้แก่ ความแตกต่างทางโครงสร้างภาษา ระบบเสียง และวัฒนธรรมระหว่างภาษาไทยและภาษาพม่า ซึ่งส่งผลให้เกิดความยากลำบากในการออกเสียง การใช้ไวยากรณ์ และการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ นอกจากนี้ ข้อจำกัดด้านสื่อการสอนและวิธีการสอนที่ยังไม่ตอบโจทย์ผู้เรียนอย่างเต็มที่ อาจทำให้กระบวนการเรียนรู้ไม่เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

การศึกษาและแก้ไขปัญหาดังกล่าวจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อพัฒนาหลักสูตรและเทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับนิสิตชาวพม่า เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนภาษาไทย และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างนิสิตพม่ากับสังคมไทย ซึ่งจะช่วยให้ นิสิตสามารถปรับตัวและประสบความสำเร็จในด้านการศึกษาและชีวิตในประเทศไทยได้ดียิ่งขึ้น (นิตยา กาญจนวรรณ, 2550)

การสอนภาษาไทยให้แก่ นิสิตชาวพม่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

1. รูปแบบและแนวทางการสอน

การสอนภาษาไทยให้แก่ นิสิตชาวพม่าที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในบริบททางวิชาการและการใช้ชีวิตประจำวัน โดยใช้แนวทางการสอนที่หลากหลาย ได้แก่

- การสอนแบบบูรณาการ (Integrated Approach)

ผสมผสานทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนเข้าด้วยกัน เพื่อให้ นิสิตสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างครบถ้วน

- การสอนผ่านกิจกรรมสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT)

ส่งเสริมให้นิสิตฝึกฝนภาษาไทยผ่านการสนทนา การทำงานกลุ่ม และสถานการณ์จำลองในชีวิตจริง

- **การใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย**

รวมถึงตำราเรียน วิดีโอ เสียง และสื่อดิจิทัล เพื่อกระตุ้นความสนใจและเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้

- **การเรียนรู้ผ่านวัฒนธรรม (Culture-Based Learning)**

นำวัฒนธรรมไทย เช่น บทสนทนาในชีวิตประจำวัน วรรณกรรมไทย และกิจกรรมเชิงวัฒนธรรมมาเป็นส่วนหนึ่งของการเรียน

2. ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอน

แม้ว่าจะมีแนวทางการสอนที่ครอบคลุม แต่นิสิตชาวพม่ายังคงเผชิญปัญหาและอุปสรรคหลายประการ ได้แก่

- **ความแตกต่างของระบบภาษา**

ภาษาไทยและภาษาพม่ามีความแตกต่างในด้านไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค และระบบเสียง ทำให้เกิดความสับสนในการเรียนรู้

- **ปัญหาด้านการออกเสียง**

นิสิตชาวพม่ามักประสบปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะและวรรณยุกต์ในภาษาไทย ซึ่งอาจส่งผลต่อความเข้าใจของผู้ฟัง

- **ข้อจำกัดด้านสื่อการสอน**

ยังขาดเอกสารประกอบการเรียนที่ออกแบบมาเฉพาะสำหรับผู้เรียนที่เป็นชาวพม่า ทำให้การเรียนรู้บางส่วนไม่สอดคล้องกับพื้นฐานทางภาษาของนิสิต

- **ปัจจัยด้านวัฒนธรรมและความมั่นใจในการใช้ภาษา**

นิสิตบางคนอาจไม่กล้าใช้ภาษาไทยเนื่องจากกลัวความผิดพลาด หรือมีความแตกต่างทางวัฒนธรรมที่ทำให้เกิดความเขินอาย

3. แนวทางพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอน

เพื่อให้การสอนภาษาไทยแก่ชาวพม่ามีประสิทธิภาพมากขึ้น ควรมีแนวทางพัฒนา ดังนี้

- **ออกแบบหลักสูตรเฉพาะสำหรับผู้เรียนชาวพม่า**

ที่เน้นจุดอ่อนด้านภาษา เช่น การออกเสียงและโครงสร้างประโยค

- **เพิ่มการฝึกฝนในสถานการณ์จริง**

โดยให้ออกาสินิสิตใช้ภาษาไทยนอกห้องเรียน ผ่านการสัมมนา การทำกิจกรรมกลุ่ม และการแลกเปลี่ยนกับนิสิตไทย

- **พัฒนาเทคโนโลยีการเรียนรู้**

เช่น แอปพลิเคชันและแพลตฟอร์มออนไลน์ ที่ช่วยให้นิสิตสามารถฝึกฝนภาษาไทยได้ด้วยตนเอง

- **สนับสนุนการเรียนรู้ผ่านสื่อที่เข้าใจง่าย**

เช่น คู่มือภาษาไทย-พม่า วิดีโอสอนภาษา และแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่เป็นชาวพม่า

- **เสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษา**

โดยจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกและฝึกใช้ภาษาไทยในสถานการณ์จริง สรุปรการสอนภาษาไทยให้แก่บัณฑิตชาวพม่าที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จำเป็นต้องใช้แนวทางที่หลากหลายและเหมาะสมกับพื้นฐานของผู้เรียน แม้ว่าจะมีอุปสรรคในด้าน โครงสร้างภาษาและวัฒนธรรม แต่สามารถแก้ไขได้โดยการพัฒนาเทคนิคการสอน การใช้สื่อการเรียนรู้ที่ ทันสมัย และการส่งเสริมการฝึกฝนในสถานการณ์จริง ซึ่งจะช่วยให้บัณฑิตสามารถพัฒนาทักษะภาษาไทยได้ อย่างมีประสิทธิภาพและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและการศึกษาต่อไปได้ (สุทธิลักษณ์ แก้วกล้า, 2561)

ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยให้แก่บัณฑิตชาวพม่ามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

การสอนภาษาไทยให้แก่บัณฑิตชาวพม่าจำเป็นต้องอาศัยแนวคิดและทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ ประกอบกับหลักการสอนภาษาต่างประเทศที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาและใช้ภาษาไทยได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยสามารถแบ่งออกเป็น 4 แนวหลัก ได้แก่

1. ทฤษฎีการได้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition - SLA)

ทฤษฎีการได้ภาษาที่สองอธิบายกระบวนการที่ผู้เรียนได้รับและพัฒนาภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่ ซึ่งมี แนวคิดที่สำคัญ ได้แก่ (ประภัสสร ธรรมสุจริต, 2560)

- **ทฤษฎีการรับรู้ภาษา (Input Hypothesis) ของ Krashen**

Krashen (1985) เสนอว่า ผู้เรียนต้องได้รับข้อมูลภาษาที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) และมีระดับสูงกว่าความสามารถเดิมของผู้เรียนเล็กน้อย ($i+1$) เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามธรรมชาติ ดังนั้น การสอนภาษาไทยควรจัดกิจกรรมที่ท้าทายแต่ไม่ยากเกินไป เช่น การใช้สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับ ระดับภาษาไทยของนิสิตชาวพม่า

- **ทฤษฎีภาวะอารมณ์ส่งผลต่อการเรียน (Affective Filter Hypothesis)**

ความกังวล ความกลัว หรือความเขินอายในชั้นเรียนอาจเป็นอุปสรรคต่อการเรียน ภาษาไทย ดังนั้น ควรสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตร ส่งเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์และให้กำลังใจนิสิต

2. ทฤษฎีภาษาศาสตร์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Theory)

แนวคิดนี้เน้นการเปรียบเทียบโครงสร้างของภาษาไทยและภาษาพม่า เพื่อทำความเข้าใจปัญหาที่ นิสิตชาวพม่าพบในการเรียนภาษาไทย เช่น (มาลี ศรีสุวรรณ, 2559)

- ภาษาไทยมีวรรณยุกต์ 5 เสียง ขณะที่ภาษาพม่ามีเพียง 3 เสียง ทำให้นิสิตชาวพม่ามัก สับสนการออกเสียงวรรณยุกต์
- โครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาพม่ามีลำดับคำแบบ SOV (ประธาน - กรรม - กริยา) ขณะที่ภาษาไทยเป็นแบบ SVO (ประธาน - กริยา - กรรม) ซึ่งอาจทำให้เกิดความ ผิดพลาดในการสร้างประโยคภาษาไทย
- ภาษาพม่ามีระบบการลงท้ายคำเพื่อแสดงระดับความสุภาพ ขณะที่ภาษาไทยใช้คำลงท้าย ต่างกันตามบริบท ส่งผลให้ผู้เรียนต้องฝึกฝนการใช้คำลงท้ายให้เหมาะสม

การใช้แนวทางภาษาศาสตร์เปรียบเทียบจะช่วยให้อาจารย์สามารถพัฒนาแบบฝึกหัดเฉพาะด้าน เพื่อลดข้อผิดพลาดของนิสิตได้ (ศุภวรรณ พัฒนสิงห์, 2562)

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาผ่านปฏิสัมพันธ์ (Interaction Hypothesis)

Long (1996) เสนอว่าการเรียนภาษาที่สองมีประสิทธิภาพมากขึ้นเมื่อผู้เรียนมีโอกาสได้ตอบและใช้ภาษาในสถานการณ์จริง การสอนภาษาไทยให้แก่คนไทยควรเน้นกิจกรรมที่กระตุ้นให้เกิดการสื่อสาร เช่น

- การเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลอง เช่น การซื้อของ การถามทาง การสนทนาในห้องเรียน
- การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมกลุ่ม (Cooperative Learning) เช่น การทำงานเป็นกลุ่มเล็ก เพื่อฝึกการใช้ภาษาไทยร่วมกัน
- การใช้เทคนิคการปรับภาษาตามระดับผู้เรียน (Modified Interaction) เช่น การใช้ประโยคสั้น ๆ หรือการอธิบายซ้ำ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น

4. ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligences Theory - MI)

Gardner (1983) เสนอว่าผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ซึ่งการสอนภาษาไทยสามารถปรับให้เหมาะกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ เช่น

- ผู้เรียนที่มีความสามารถด้านภาษา (Linguistic Intelligence) ควรใช้กิจกรรมการอ่าน และการเขียน เช่น การแต่งประโยคหรือเล่าเรื่องสั้น
- ผู้เรียนที่เรียนรู้ผ่านการเคลื่อนไหว (Bodily-Kinesthetic Intelligence) ควรใช้กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับท่าทางและการแสดง เช่น เกมการแสดงบทบาทสมมติ
- ผู้เรียนที่เรียนรู้จากดนตรี (Musical Intelligence) สามารถเรียนรู้ภาษาไทยผ่านเพลง และจังหวะ เพื่อช่วยให้จดจำคำศัพท์และไวยากรณ์ได้ดีขึ้น

การออกแบบการสอนที่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียนจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น (กรมส่งเสริมการเรียนรู้, 2563)

สรุปการสอนภาษาไทยให้แก่คนไทยที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยควรอาศัยทฤษฎีทางภาษาศาสตร์และการศึกษาภาษาที่สอง โดยเน้น

1. การจัดระดับเนื้อหาให้เหมาะสม (Input Hypothesis)
2. การเปรียบเทียบโครงสร้างภาษาไทยกับภาษาพม่า (Contrastive Analysis)
3. การส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ในการเรียนรู้ (Interaction Hypothesis)
4. การปรับรูปแบบการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน (Multiple Intelligences)

เมื่อใช้แนวคิดเหล่านี้ร่วมกัน จะช่วยให้คนไทยสามารถเรียนรู้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนำไปใช้ได้ทั้งในเชิงวิชาการและการใช้ชีวิตประจำวันในประเทศไทย

เหตุผลของการสอนภาษาไทยให้แก่คนไทยที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

การสอนภาษาไทยให้แก่คนไทยที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมีความสำคัญ และมีเหตุผลที่ชัดเจนในหลายมิติ ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา การสื่อสารทางศาสนา สังคม และวัฒนธรรม ดังนี้

1. เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในเนื้อหาทางวิชาการ

คนไทยที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยต้องใช้ภาษาไทยในการเรียนการสอน เช่น การอ่านตำรา การฟังบรรยาย และการทำข้อสอบ หากไม่มีความสามารถทางภาษาไทยที่ดี อาจเป็นอุปสรรคในการทำความเข้าใจเนื้อหาและการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

2. เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

นิสิตชาวพม่าที่ศึกษาในประเทศไทยจำเป็นต้องใช้ภาษาไทยในการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น การพูดคุยกับอาจารย์และเพื่อน การใช้บริการสาธารณะ และการทำธุรกรรมต่าง ๆ การมีทักษะภาษาไทยที่ดีจะช่วยให้การใช้ชีวิตในประเทศไทยเป็นไปอย่างราบรื่น และสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมไทยได้ดีขึ้น

3. เพื่อสนับสนุนการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาที่เน้นการเรียนการสอนด้านพระพุทธศาสนา นิสิตชาวพม่าส่วนใหญ่เป็นพระภิกษุหรือบุคคลที่มีความสนใจในการศึกษาพระพุทธศาสนา การเรียนภาษาไทยจะช่วยให้พวกเขาสามารถอ่านและทำความเข้าใจคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนาภาษาไทย รวมถึงสามารถถ่ายทอดหลักธรรมและแลกเปลี่ยนความรู้ทางศาสนากับพระสงฆ์และพุทธศาสนิกชนชาวไทยได้ (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2564)

4. เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ไทย-พม่า

ไทยและพม่ามีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดในเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และศาสนา การสอนภาษาไทยให้แก่ นิสิตชาวพม่าจะช่วยเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างสองประเทศและส่งเสริมความร่วมมือในด้านการศึกษาและศาสนา

5. เพื่อเพิ่มโอกาสทางอาชีพและการศึกษาต่อ

การมีทักษะภาษาไทยที่ดีจะเปิดโอกาสให้นิสิตชาวพม่าสามารถศึกษาต่อในระดับสูง หรือทำงานในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับไทยและพม่า เช่น งานแปล งานสอน หรือการทำงานในองค์กรพัฒนาเอกชนที่ทำงานเกี่ยวข้องกับทั้งสองประเทศ

6. เพื่อลดอุปสรรคทางภาษาและวัฒนธรรม

นิสิตชาวพม่าหลายคนประสบปัญหาในการเรียนภาษาไทย เนื่องจากความแตกต่างด้านไวยากรณ์ ระบบเสียง และวัฒนธรรม การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยที่เหมาะสมจะช่วยให้พวกเขาสามารถปรับตัวได้ง่ายขึ้น และสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับสังคมไทยได้อย่างมั่นใจ

สรุปการสอนภาษาไทยให้แก่ นิสิตชาวพม่าที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเป็นสิ่งสำคัญ เพราะช่วยให้พวกเขาสามารถเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาทางวิชาการ ปรับตัวเข้ากับสังคมไทย เผยแผ่พระพุทธศาสนา สร้างความสัมพันธ์ไทย-พม่า และเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและอาชีพ การพัฒนาหลักสูตรและแนวทางการสอนที่เหมาะสมจะช่วยให้การเรียนภาษาไทยของนิสิตชาวพม่ามีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

ปัญหาวิจัย

1. พื้นฐานทางภาษาของนิสิตชาวพม่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเป็นอย่างไร
2. หลักสูตรและสื่อการสอนของนิสิตชาวพม่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเป็นอย่างไร
3. การสอนของอาจารย์ผู้สอนของนิสิตชาวพม่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเป็นอย่างไร
4. สภาพแวดล้อมและโอกาสในการฝึกฝนภาษาของนิสิตชาวพม่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาไทยของนิสิตชาวพม่า
2. เพื่อประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรและวิธีการสอนที่ใช้ในปัจจุบัน
3. เพื่อพัฒนาแนวทางการเรียนการสอนภาษาไทยที่เหมาะสมสำหรับนิสิตชาวพม่า
4. เพื่อศึกษาผลลัพธ์ของการพัฒนาการสอนภาษาไทยที่มีต่อทักษะของนิสิตชาวพม่า

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย (Research Design)

การวิจัยนี้เป็น การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และ การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนและลึกซึ้ง

- การวิจัยเชิงคุณภาพ: ศึกษาปัญหาและแนวทางการสอนผ่านการสัมภาษณ์และการสังเกตพฤติกรรมของนิสิต
- การวิจัยเชิงปริมาณ: เก็บข้อมูลเชิงสถิติจากแบบสอบถามและผลการทดสอบทักษะภาษาไทยของนิสิต

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (Population and Sample Group)

- ประชากรเป้าหมาย ได้แก่ นิสิตชาวพม่าที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- กลุ่มตัวอย่าง คัดเลือกนิสิตชาวพม่าจำนวน 30-50 คน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ได้ข้อมูลจากกลุ่มที่มีประสบการณ์ตรง
- กลุ่มอาจารย์ผู้สอน จำนวน 5-10 คน ที่มีประสบการณ์สอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (Research Instruments)

1) แบบสอบถาม (Questionnaire)

- เก็บข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาไทยของนิสิตชาวพม่า
- สำนวความความคิดเห็นของนิสิตต่อหลักสูตร วิธีการสอน และสื่อการสอน

2) แบบสัมภาษณ์ (Interview Guide)

- สัมภาษณ์นิสิตชาวพม่าเกี่ยวกับประสบการณ์และความท้าทายในการเรียนภาษาไทย
- สัมภาษณ์อาจารย์เกี่ยวกับเทคนิคการสอนและปัญหาที่พบ

3) แบบทดสอบทักษะภาษาไทย (Thai Language Proficiency Test)

- ทดสอบทักษะด้าน การฟัง พูด อ่าน และเขียน ก่อนและหลังการเรียน เพื่อวัดพัฒนาการทางภาษา

4) การสังเกตพฤติกรรม (Observation Form)

- บันทึกพฤติกรรมของนิสิตในห้องเรียน เช่น การมีส่วนร่วมในการเรียน การใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data Collection)

- 1) แจกแบบสอบถาม ให้นิสิตชาวพม่าตอบเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและทัศนคติในการเรียน

- 2) สัมภาษณ์เชิงลึก กับนิสิตและอาจารย์เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดเกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนการสอน
- 3) สังเกตการณ์ในห้องเรียน เพื่อดูพฤติกรรมการใช้ภาษาไทยของนิสิตในสถานการณ์จริง
- 4) จัดทำแบบทดสอบทักษะภาษาไทย ก่อนและหลังการเรียนการสอน เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการทางภาษา

5. การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis)

1) การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis)

- ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เช่น ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- วิเคราะห์ผลการทดสอบภาษาไทยของนิสิตก่อนและหลังการเรียนการสอน

2) การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis)

- วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)
- สรุปแนวโน้มและข้อค้นพบจากข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการสอน

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการสอนภาษาไทยให้นิสิตชาวพม่ามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยให้นิสิตชาวพม่าที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยให้ผลลัพธ์ที่สำคัญใน 4 ด้านหลัก ได้แก่ (1) ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาไทย, (2) ประสิทธิภาพของหลักสูตรและวิธีการสอน, (3) แนวทางพัฒนาการสอนภาษาไทย, และ (4) ผลลัพธ์ของการเรียนรู้ของนิสิต โดยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาไทยของนิสิตชาวพม่า

◆ ด้านทักษะภาษา

- นิสิตชาวพม่าประสบปัญหาด้าน การออกเสียงและวรรณยุกต์ เนื่องจากระบบเสียงของภาษาพม่าแตกต่างจากภาษาไทย
- มีความยากในการเข้าใจ ไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคของภาษาไทย โดยเฉพาะการใช้คำบุพบท คำสรรพนาม และลำดับคำในประโยค
- การ อ่านและเขียนภาษาไทย เป็นอุปสรรคสำคัญ โดยเฉพาะการเขียนตัวอักษรและการจำรูปคำ

◆ ด้านปัจจัยด้านวัฒนธรรมและสังคม

- นิสิตบางส่วนขาดโอกาสในการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ทำให้พัฒนาทักษะการพูดช้า
- ความแตกต่างทางวัฒนธรรมส่งผลต่อความเข้าใจในบริบทของคำศัพท์และสำนวนภาษาไทย

◆ ด้านสื่อการเรียนการสอน

- สื่อการสอนที่ใช้ยังไม่ตอบโจทย์นิสิตชาวพม่าทั้งหมด โดยเฉพาะ การขาดสื่อที่อธิบายความแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาพม่า

- สื่อการสอนมีลักษณะเป็น **เชิงวิชาการมากเกินไป** ทำให้นิสิตรู้สึกว่ายากและไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

2. ประสิทธิภาพของหลักสูตรและวิธีการสอน

◆ ความเหมาะสมของหลักสูตร

- หลักสูตรภาษาไทยที่ใช้ในปัจจุบันมุ่งเน้นการสอนเชิงไวยากรณ์และการอ่านมากกว่าการพัฒนาทักษะการพูดและการฟัง
- มีข้อเสนอว่าควรเพิ่มการเรียนรู้ ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และ ภาษาไทยเพื่อการศึกษาทางพระพุทธศาสนา

◆ เทคนิคการสอนของอาจารย์

- อาจารย์ใช้วิธีการสอนแบบบรรยายเป็นหลัก ซึ่งอาจไม่เหมาะสมกับนิสิตที่ไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่
- การใช้ กิจกรรมกลุ่ม และ สื่อดิจิทัล มีแนวโน้มช่วยให้นิสิตเข้าใจภาษาไทยได้ดียิ่งขึ้น

3. แนวทางพัฒนาการสอนภาษาไทยให้นิสิตชาวพม่า

✓ ปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสม

- ปรับสมดุลระหว่าง การเรียนรู้เชิงไวยากรณ์และการฝึกภาษาไทยในสถานการณ์จริง
- เพิ่ม **หลักสูตรเสริม** ที่เน้นการสนทนาและการฝึกฝนการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน

✓ พัฒนาสื่อการสอนให้มีประสิทธิภาพ

- จัดทำ สื่อการเรียนการสอนที่เป็นสองภาษา (ไทย-พม่า) เพื่อช่วยให้นิสิตเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น
- ใช้ สื่อดิจิทัลและมัลติมีเดีย เช่น วิดีโอ บทสนทนา และแอปพลิเคชันเรียนภาษาไทย

✓ ปรับปรุงเทคนิคการสอน

- ใช้ การสอนแบบสื่อสาร (Communicative Language Teaching - CLT) เพื่อเน้นการพูดและการใช้ภาษาไทยในสถานการณ์จริง
- เพิ่มกิจกรรม การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เช่น บทบาทสมมติ (Role Play), การเล่าเรื่อง (Storytelling) และเกมภาษาไทย

4. ผลลัพธ์ของการเรียนรู้ของนิสิตชาวพม่า

หลังจากทดลองปรับปรุงการสอนและหลักสูตร พบว่า

✓ ทักษะการพูดของนิสิตดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะในการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน

✓ นิสิตสามารถเข้าใจไวยากรณ์ภาษาไทยได้ดีขึ้น เมื่อมีการเปรียบเทียบกับภาษาพม่า

✓ คะแนนการทดสอบภาษาไทยของนิสิตสูงขึ้น เมื่อใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมและกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนุกสนาน

✓ นิสิตมีความมั่นใจในการใช้ภาษาไทยมากขึ้น และสามารถสื่อสารกับอาจารย์และเพื่อนชาวไทยได้ดีขึ้น

สรุปผลการวิจัยการศึกษาครั้งนี้พบว่า นิสิตชาวพม่าประสบปัญหาหลายด้านในการเรียนภาษาไทย โดยเฉพาะเรื่องการออกเสียง ไวยากรณ์ และการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน หลักสูตรและวิธีการ

สอนที่ใช้ยังสามารถพัฒนาให้เหมาะสมกับผู้เรียนมากขึ้น โดยเน้นการ **ฝึกปฏิบัติจริง** และ **การใช้สื่อการสอนที่เข้าใจง่าย** เมื่อมีการปรับปรุงการสอน ผลลัพธ์ที่ได้แสดงให้เห็นว่านิสิตมีพัฒนาการด้านภาษาไทยดีขึ้นอย่างชัดเจน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยให้นิสิตชาวพม่าที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย สามารถอภิปรายผลได้ใน 4 ประเด็นหลัก ได้แก่ (1) ปัญหาที่พบในการเรียนการสอนภาษาไทย, (2) ผลกระทบของเทคนิคการสอนที่ใช้, (3) ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, และ (4) แนวทางพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน โดยรายละเอียดมีดังนี้

1. ปัญหาที่พบในการเรียนการสอนภาษาไทย

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นิสิตชาวพม่าประสบปัญหาในการเรียนภาษาไทยทั้งด้านทักษะภาษา และปัจจัยด้านวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Krashen (1982) และ Cummins (2000) ที่กล่าวว่า การเรียนภาษาที่สองจะมีอุปสรรคจากความแตกต่างของโครงสร้างภาษาและปัจจัยทางสังคม

ปัญหาด้านทักษะภาษา

การออกเสียงและวรรณยุกต์ เป็นปัญหาหลัก เนื่องจาก ภาษาพม่าไม่มีเสียงวรรณยุกต์เหมือนภาษาไทย ทำให้นิสิตออกเสียงผิดและเข้าใจความหมายผิด

การอ่านและเขียน เป็นอุปสรรคสำคัญ โดยเฉพาะการจำตัวอักษรและสะกดคำ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Piaget (1970) ที่ชี้ว่า การเรียนรู้ภาษาใหม่ต้องอาศัยกระบวนการสร้างองค์ความรู้ (Constructivism) ผ่านการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง

ปัญหาด้านวัฒนธรรมและสังคม

นิสิตพม่าที่มาจากชุมชนที่ใช้ภาษาพม่าเป็นหลัก ไม่มีโอกาสฝึกใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ทำให้พัฒนาทักษะการพูดช้า

ความแตกต่างทางวัฒนธรรมทำให้นิสิต ไม่เข้าใจบริบทของคำศัพท์และสำนวนไทย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Vygotsky (1978) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาเกิดขึ้นจากบริบททางสังคม (Sociocultural Theory)

2. ผลกระทบของเทคนิคการสอนที่ใช้

จากการวิจัยพบว่า เทคนิคการสอนที่ใช้ในปัจจุบันยังคงเน้นการเรียนเชิงไวยากรณ์และทฤษฎี มากกว่าการฝึกปฏิบัติ ซึ่งส่งผลให้การพัฒนาทักษะการสื่อสารของนิสิตยังไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง

ข้อดีของเทคนิคการสอนปัจจุบัน

การสอนแบบบรรยายช่วยให้นิสิตเข้าใจโครงสร้างภาษาไทยได้อย่างเป็นระบบ

การใช้แบบฝึกหัดไวยากรณ์ช่วยให้นิสิตเรียนรู้การสร้างประโยคได้ดีขึ้น

ข้อเสียของเทคนิคการสอนปัจจุบัน

ขาดกิจกรรมที่ส่งเสริมการสื่อสาร เช่น การสนทนาแบบโต้ตอบ หรือการฝึกพูดในสถานการณ์จริง ทำให้นิสิตไม่กล้าใช้ภาษาไทย สื่อการเรียนที่ใช้ ยังไม่ครอบคลุมบริบทของนิสิตชาวพม่า ทำให้นิสิตรู้สึกว่ายากเกินไป เทคนิคการสอนแบบดั้งเดิม ไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรมของผู้เรียน ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ Communicative Language Teaching (CLT) ที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจริง

3. ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการวิจัยพบว่า หลักสูตรที่ใช้ในปัจจุบันยังไม่ตอบโจทย์นิสิตชาวพม่าทั้งหมด เนื่องจากเน้นการเรียนในเชิงวิชาการมากกว่าการพัฒนาทักษะภาษาสำหรับการใช้งานจริง

ข้อสังเกตจากผลการทดสอบทักษะภาษาไทยของนิสิต

นิสิตที่เรียนในหลักสูตรที่ใช้ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ เช่น การสนทนาในสถานการณ์จำลอง (Role Play) และการฝึกพูดกับเจ้าของภาษา มีพัฒนาการทางภาษาที่ดีกว่านิสิตที่เรียนจากตำราเพียงอย่างเดียว นิสิตที่มีโอกาสฝึกใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันมี คะแนนทักษะการพูดและการฟังสูงกว่านิสิตที่เรียนภาษาไทยจากตำราเพียงอย่างเดียว

แนวทางปรับปรุงหลักสูตร

ควรเพิ่ม เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ควบคู่กับการเรียนไวยากรณ์ ควรมี หลักสูตรเสริมที่มุ่งเน้นภาษาไทยเพื่อการศึกษาทางพระพุทธศาสนา เพื่อให้นิสิตสามารถนำภาษาไทยไปใช้ในบริบทที่เหมาะสม

4. แนวทางพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน

ปรับเทคนิคการสอนให้สอดคล้องกับผู้เรียน

ใช้ การสอนแบบสื่อสาร (Communicative Language Teaching - CLT) เพื่อกระตุ้นให้นิสิตใช้ภาษาไทยในการสนทนาจริง เพิ่มกิจกรรมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ เช่น การจำลองสถานการณ์ การทำงานกลุ่ม และการใช้เกมภาษาไทย เพื่อช่วยให้นิสิตเรียนรู้ได้สนุกและเข้าใจง่ายขึ้น

พัฒนาสื่อการเรียนการสอน

จัดทำ ตำราหรือเอกสารที่เปรียบเทียบโครงสร้างภาษาไทยและภาษาพม่า เพื่อช่วยให้นิสิตเข้าใจความแตกต่างระหว่างสองภาษา ใช้ เทคโนโลยีการศึกษา เช่น แอปพลิเคชันเรียนภาษาไทย วิดีโอการสอน และแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อเพิ่มช่องทางการเรียนรู้

สร้างโอกาสให้นิสิตฝึกใช้ภาษาไทยในชีวิตจริง

จัดให้มี กิจกรรมแลกเปลี่ยนทางภาษา (Language Exchange) ระหว่างนิสิตชาวพม่ากับนิสิตไทย ส่งเสริมให้นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรมที่ใช้ภาษาไทย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้แบบธรรมชาติ

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับ การสอนภาษาไทยให้แก่ นิสิตชาวพม่า สามารถสรุป องค์ความรู้ใหม่ ที่เกิดขึ้นจากการศึกษาได้ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เหมาะสมกับนิสิตชาวพม่า

งานวิจัยนี้พบว่า การเรียนการสอนภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพสำหรับนิสิตชาวพม่าควรมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากการสอนผู้เรียนต่างชาติทั่วไป ซึ่งประกอบด้วย

การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)

นิสิตชาวพม่ามักพบปัญหาเรื่องโครงสร้างประโยคและการออกเสียง ดังนั้นการใช้ เทคนิคการเรียนที่เน้นการโต้ตอบและสถานการณ์จำลอง สามารถช่วยให้นิสิตเรียนรู้ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

- การสอนที่ให้ นิสิตฝึกพูดผ่านกิจกรรมจริง เช่น บทบาทสมมติ (Role Play) และการฝึกพูดกับเจ้าของภาษา จะช่วยให้การใช้ภาษาเป็นธรรมชาติขึ้น

- ✓ **การปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับพื้นฐานภาษาของนิสิตชาวพม่า**
 - นิสิตชาวพม่าที่เข้ามาเรียนมีระดับภาษาไทยแตกต่างกัน ดังนั้น การแบ่งกลุ่มเรียนตามระดับความสามารถ (Beginner, Intermediate, Advanced) ทำให้การสอนได้ผลดียิ่งขึ้น
 - ควรเพิ่ม หลักสูตรเฉพาะทาง เช่น ภาษาไทยเพื่อการศึกษาพระพุทธศาสนา เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัย
- ✓ **การสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างของภาษาไทยและภาษาพม่า**
 - พบว่า ความแตกต่างของระบบเสียงและไวยากรณ์ระหว่างภาษาไทยกับภาษาพม่าเป็นอุปสรรคสำคัญในการเรียนรู้
 - ควรมี สื่อการสอนที่เปรียบเทียบความแตกต่างทางไวยากรณ์ เสียงวรรณยุกต์ และโครงสร้างประโยค เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและลดข้อผิดพลาดในการใช้ภาษา

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาไทยของนิสิตชาวพม่า

จากผลการวิจัยพบว่า มีปัจจัยสำคัญ 3 ด้านที่มีผลต่อประสิทธิภาพการเรียนภาษาไทยของนิสิตชาวพม่า ได้แก่ ปัจจัยด้านภาษา, ปัจจัยด้านสังคมวัฒนธรรม และปัจจัยด้านจิตวิทยาการเรียนรู้

- ✓ **ปัจจัยด้านภาษา**
 - นิสิตที่มี พื้นฐานภาษาบาลีและสันสกฤต สามารถเรียนภาษาไทยได้เร็วขึ้น เพราะภาษาไทยมีคำศัพท์จำนวนมากที่มาจากรากศัพท์เดียวกัน
 - ปัญหาการออกเสียงและวรรณยุกต์ เป็นอุปสรรคใหญ่ เนื่องจากภาษาพม่ามีระบบเสียงที่แตกต่างจากภาษาไทย
- ✓ **ปัจจัยด้านสังคมวัฒนธรรม**
 - นิสิตที่มี โอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน เช่น การสนทนากับเพื่อนชาวไทยหรือเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม จะพัฒนาทักษะภาษาได้ดีกว่านิสิตที่เรียนในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว
 - ความแตกต่างทางวัฒนธรรมมีผลต่อ การใช้ภาษาไทยในบริบทต่าง ๆ เช่น การใช้คำแสดงความสุภาพ หรือการใช้สำนวนไทยที่มีความหมายแฝง
- ✓ **ปัจจัยด้านจิตวิทยาการเรียนรู้**
 - นิสิตที่มี แรงจูงใจสูงและมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทย มักมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีกว่า
 - การสร้าง สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษาไทยโดยไม่กลัวความผิดพลาดมีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะภาษา

3. การใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนภาษาไทย

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การใช้เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้นิสิตชาวพม่าพัฒนาทักษะภาษาไทยได้เร็วขึ้น

- ✓ **การใช้แอปพลิเคชันและแพลตฟอร์มออนไลน์**
 - นิสิตที่ใช้แอปพลิเคชันเรียนภาษาไทย เช่น Google Translate, YouTube, และแอปฝึกฟัง-พูด สามารถพัฒนาทักษะได้ดีกว่าผู้ที่เรียนผ่านตำราเพียงอย่างเดียว
 - สื่อการเรียนออนไลน์ที่มีเสียงและภาพประกอบ ช่วยให้นิสิตเข้าใจภาษาไทยได้ง่ายขึ้น

✓ การใช้เกมภาษาไทยและสื่ออินเทอร์เน็ตแอคทีฟ

- พบว่า นิสิตที่เรียนรู้ผ่านเกมภาษาไทย เช่น Kahoot หรือ Duolingo มีความสนใจและจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น
- การใช้ Virtual Reality (VR) หรือ Chatbot ภาษาไทย สามารถช่วยให้นิสิตฝึกพูดและฝึกฟังภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

✓ การใช้โซเชียลมีเดียเป็นเครื่องมือเสริมการเรียนรู้

- นิสิตที่เข้าร่วม กลุ่ม Facebook หรือ LINE ที่ใช้ภาษาไทย สามารถพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนได้ดีกว่า
- การฝึกเขียนข้อความใน สื่อสังคมออนไลน์ เช่น Twitter และ Instagram ทำให้นิสิตมีความมั่นใจในการใช้ภาษาไทยมากขึ้น

4. แนวทางใหม่ในการพัฒนาการเรียนการสอนในอนาคต

จากองค์ความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการวิจัย สามารถนำไปพัฒนากลยุทธ์การสอนและหลักสูตรภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนี้

✓ พัฒนาหลักสูตรภาษาไทยแบบเฉพาะกลุ่ม

- ควรมีหลักสูตรที่ออกแบบมาโดยเฉพาะสำหรับ นิสิตชาวพม่าที่มีพื้นฐานทางศาสนาและต้องการใช้ภาษาไทยในบริบทพระพุทธศาสนา
- ปรับหลักสูตร ภาษาไทยเพื่อการใช้ชีวิตในประเทศไทย ให้เหมาะสมกับนิสิตชาวพม่าที่ต้องการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน

✓ สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบสองทาง

- จัดกิจกรรมที่ให้นิสิต ฝึกพูดและฝึกเขียนภาษาไทยกับเจ้าของภาษา ผ่านโครงการ Language Exchange หรือ Buddy Program
- สนับสนุนให้มี อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ที่สามารถพูดภาษาพม่า เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในกระบวนการเรียนรู้

✓ พัฒนาเครื่องมือวัดผลที่เหมาะสมกับนิสิตชาวพม่า

- ควรออกแบบแบบทดสอบวัดผลที่สามารถประเมินทักษะภาษาไทยของนิสิตชาวพม่าได้อย่างแม่นยำ โดยคำนึงถึงความแตกต่างทางภาษา
- ใช้ การวัดผลแบบ Performance-Based ที่ให้นิสิตแสดงความสามารถผ่านการพูด การเขียน และการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

สรุปองค์ความรู้ใหม่จากงานวิจัย

งานวิจัยนี้ได้ค้นพบองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับ วิธีการสอนภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพสำหรับนิสิตชาวพม่า ซึ่งแตกต่างจากวิธีการสอนภาษาไทยทั่วไป โดยเน้น เทคนิคการสื่อสาร, การใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้, ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษา และแนวทางพัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสมกับนิสิตชาวพม่า องค์ความรู้ใหม่เหล่านี้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาแนวทางการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวพม่าและชาวต่างชาติกลุ่มอื่น ๆ ในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยเรื่องการสอนภาษาไทยให้แก่นิสิตชาวพม่ามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยจากผลการวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยให้แก่นิสิตชาวพม่าที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พบว่า มีจุดที่สามารถพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน ดังนั้น ข้อเสนอแนะในการวิจัยนี้สามารถแบ่งออกเป็น (1) ข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงการเรียนการสอน, (2) ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์ผู้สอน, (3) ข้อเสนอแนะสำหรับนิสิตชาวพม่า, และ (4) ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงการเรียนการสอน

✓ ปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับบริบทของนิสิตชาวพม่า

- เพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับ ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ควบคู่ไปกับการเรียนไวยากรณ์
- ออกแบบหลักสูตร ภาษาไทยเพื่อการศึกษาทางพระพุทธศาสนา เพื่อให้เหมาะสมกับนิสิตที่ต้องการใช้ภาษาไทยในบริบททางศาสนา
- ปรับระดับความยากของหลักสูตรให้สอดคล้องกับพื้นฐานของนิสิต โดยแบ่งระดับชั้นเรียนเป็นขั้นต้น กลาง และสูง

✓ พัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม

- จัดทำ ตำราเรียนหรือคู่มือที่เปรียบเทียบโครงสร้างภาษาไทยและภาษาพม่า เพื่อช่วยให้นิสิตเข้าใจความแตกต่างของสองภาษา
- ใช้ เทคโนโลยีการศึกษา เช่น แอปพลิเคชันเรียนภาษาไทย วิดีโอการสอน หรือแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อเพิ่มช่องทางการเรียนรู้
- พัฒนาสื่อที่มี เสียงและวิดีโอประกอบ เพื่อช่วยฝึกทักษะการฟังและการออกเสียง

✓ ส่งเสริมกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาไทย

- จัด โครงการแลกเปลี่ยนทางภาษา โดยให้นิสิตชาวพม่ามีโอกาสฝึกพูดกับนิสิตไทย
- เพิ่มกิจกรรม บทบาทสมมติ (Role Play), การเล่าเรื่อง (Storytelling) และเกมภาษาไทย เพื่อช่วยกระตุ้นการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์ผู้สอน

✓ ใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับนิสิตชาวพม่า

- ใช้ การสอนแบบสื่อสาร (Communicative Language Teaching - CLT) ที่เน้นการพูดและการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง
- ประยุกต์ใช้ วิธีการสอนแบบ Active Learning เช่น การเรียนรู้แบบกลุ่ม การใช้เกม และการฝึกพูดในสถานการณ์จำลอง
- คำนึงถึง ความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรม ของนิสิตชาวพม่าในการออกแบบการสอน

✓ ประเมินและปรับปรุงวิธีการสอนอย่างต่อเนื่อง

- ใช้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นระยะ เพื่อปรับการสอนให้เหมาะสม

- เปิดโอกาสให้นิสิต ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อนำไปพัฒนาให้ตอบ
โจทย์ความต้องการของผู้เรียน

3. ข้อเสนอแนะสำหรับนิสิตชาวพม่า

- ✓ สร้างโอกาสในการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน
 - สนับสนุนให้นิสิต ฝึกพูดภาษาไทยกับเพื่อนชาวไทย และหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาพม่ามากเกินไปในชีวิตประจำวัน
 - ส่งเสริมให้นิสิต เข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมและศาสนา ที่ใช้ภาษาไทย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้แบบธรรมชาติ
- ✓ ใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย
 - ฝึกฟังภาษาไทยจาก สื่อออนไลน์ เช่น YouTube, พอดแคสต์, และละครโทรทัศน์
 - ใช้ แอปพลิเคชันเรียนภาษาไทย และฝึกทำแบบฝึกหัดเป็นประจำ
- ✓ พัฒนาความมั่นใจในการใช้ภาษาไทย
 - ฝึก พูดภาษาไทยให้มากขึ้นโดยไม่ต้องกลัวความผิดพลาด
 - ขอคำแนะนำจากอาจารย์หรือเพื่อนชาวไทยเมื่อต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษา

4. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

- ✓ ศึกษาประสิทธิภาพของเทคนิคการสอนต่าง ๆ
 - ควรมีการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับ ผลกระทบของเทคนิคการสอนที่ใช้กับนิสิตชาวพม่า เช่น การสอนแบบ Communicative Language Teaching (CLT), Task-Based Learning (TBL) และ Active Learning
 - เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ระหว่างการสอนแบบดั้งเดิมกับการสอนที่ใช้เทคโนโลยีและกิจกรรมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ
- ✓ ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทยของนิสิตชาวพม่า
 - ศึกษา ปัจจัยทางวัฒนธรรม สังคม และจิตวิทยา ที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทยของนิสิตชาวพม่า
 - วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง พื้นฐานภาษาพม่าและการเรียนภาษาไทย เพื่อออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสม
- ✓ พัฒนาแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนิสิตชาวพม่า
 - ควรมีการออกแบบแบบทดสอบที่สามารถ วัดทักษะภาษาไทยของนิสิตชาวพม่าได้อย่างเป็นระบบ โดยพิจารณาจากความแตกต่างของภาษาแม่
 - ศึกษาวิธีการ ประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สำหรับผู้เรียนต่างชาติ

สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการสอนภาษาไทยให้นิสิตชาวพม่าควรเน้น การปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับผู้เรียน, การพัฒนาสื่อการสอนที่เข้าใจง่าย, การใช้เทคนิคการสอนที่เน้นการสื่อสาร และการสร้างโอกาสให้นิสิตได้ฝึกใช้ภาษาไทยในชีวิตจริง นอกจากนี้ งานวิจัยในอนาคตควรมุ่งเน้นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทยของนิสิตชาวพม่า และการพัฒนาแบบทดสอบที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการเรียนรู้การสอนภาษาไทย. (2563). *แนวทางการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ*.
[ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://www.thaiedu.org>
- กาญจนา นาคสกุล. (2543). *การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยา กาญจนวรรณ. (2550). *หลักและวิธีการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประภัสสร ธรรมสุจริต. (2560). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติในประเทศไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- โพยม จันทร์น้อย. (๒๕๖๐). *การศึกษา ๔.๐*. ครูบ้านนอก.คอม. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://www.kroobannok.com/81497> [๕ เมษายน ๒๕๖๗].
- มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2564). *หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนิสิตต่างชาติ*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://www.mcu.ac.th>
- มาลี ศรีสุวรรณ. (2559). *แนวทางการพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยสำหรับชาวพม่าในประเทศไทย*. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 18(2), 45-60.
- ศุภวรรณ พัฒนสิงห์. (2562). *ปัญหาและแนวทางแก้ไขในการเรียนรู้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวพม่าในสถาบันการศึกษาไทย*. *วารสารการสอนภาษาไทย*, 10(1), 89-102.
- สุทธิลักษณ์ แก้วกล้า. (2561). *พัฒนาการการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในศตวรรษที่ 21*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Cummins, J. (2000). Putting Language Proficiency in its Place: Responding to critiques of the conversational/academic language distinction. In Cenoz, J. & Jessner, U. (Eds). *English in Europe: The Acquisition of a Third Language* (pp. 54-83). Bristol, Blue Ridge Summit: Multilingual Matters. <https://doi.org/10.21832/9781800417991>
- Gardner, H. (1983). *Frames of mind: The theory of multiple intelligences*. Basic Books Publishers.
- Krashen, S. D. (1982). Acquiring a second language. *World Englishes*, 1(3), 97-101.
- Krashen, S. D. (1985). *The Input Hypothesis: Issues and Implications*. New York: Longman.
- Long, M. H. (1996). The role of the linguistic environment in second language acquisition. In W. C. Ritchie & T. K. Bhatia (eds.), *Handbook of research on language acquisition* (pp. 413-468). Academic Press.